

بسم الله الرحمن الرحيم

حقایقی از قرآن در کتاب «قرآن بزرگ»

نظریه سوّم بهنام: خداوند بزرگ در قرآن؛ دوباره آمدن حضرت عیسی مسیح (علیه السلام)، را به شکل فرستاده موعود کلیه کتب آسمانی؛ جهت تأویل نمودن متشابهات قرآن تأیید فرموده و وعده داده است!

اگر عربی نمیدانید! لطفاً فقط قسمت فارسی آیات را بخوانید!، تأویلهای بنده در داخل {اکولاد} نوشته شده :

(۱۹) مریم (آیه ۳۵): مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وُلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾: خدا را نسزد {کسی را} که {خودش خلق کرده و از بندگان خودش می‌باشد، او را به} فرزندی برگیرد {زیرا: انزوی} شناور است او، چون کاری را اراده کند همین قدر به آن می‌گوید **موجود شو** پس بی‌درنگ موجود می‌شود (۳۵)

(۴) نساء (آیه ۱۷۱): يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهَوْا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۱۷۱﴾: ای اهل کتاب در دین خود غلو مکنید و در باره خدا جز [سخن] حق مگویید مسیح عیسی بن مریم فقط پیامبر خدا و کلمه {گون = باش} اوست که آن را به سوی مریم افکنده و {روح القدس، روح عیسی مسیح} روحی از جانب اوست پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و نگویید [خدا] سه گانه است. {از گفتن این سخن کفر} باز ایستید که برای شما بهتر است خدا فقط معبودی یگانه شناور است {و نمی‌تواند} که برای او فرزندی باشد. آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و {برای تدبیر و تقریر هرچیز} خداوند کافی است (۱۷۱)

(۴) نساء (آیه ۱۷۲): لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿۱۷۲﴾: مسیح از اینکه بنده خدا باشد؛ هرگز ابا نمی‌ورزد و {روح القدس از} فرشتگان مقرب {خدا نیز هرگز ابا ندارد و بقیه فرشتگان نیز ابا ندارند که بنده خدا باشند} و هرکس که از بندگی او روی برتابد و تکبر کند، بزودی {خداوند} همه آنان را {در روز رستاخیز} بسوی خود گرد می‌آورد. (۱۷۲)

۲) بقره (آیه ۱۴۶): الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۶﴾: کسانی که به ایشان کتاب {آسمانی انجیل} داده‌ایم، همان گونه که پسران خود را می‌شناسند او را {مسیحی که پدر در وجودش ساکن بود یا خود روح‌القدس} می‌شناسند و مسلماً گروهی از ایشان حقیقت را نهفته می‌دارند {که می‌گویند: عیسی مسیح پسر خداست} و خودشان می‌دانند {که دروغ می‌گویند} (۱۴۶)

۲) بقره (آیه ۱۴۷): الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۷﴾: {روح‌القدس بودن عیسی} حق {است و} از جانب پروردگار توست پس مبادا {در روح‌القدس بودن عیسی و روح‌القدس بودن خودت} از تردیدکنندگان باشی (۱۴۷)

۳) آل عمران (آیه ۱۹): إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹﴾: در حقیقت دین نزد خدا همان اسلام است و کسانی که کتاب {آسمانی} به آنان داده شده با یکدیگر به اختلاف پرداختند مگر پس از آنکه علم {بر حقایق قوانین طبیعت و مطابقتش با قوانین دین اسلام} برای آنان [حاصل] آمد آن هم به سابقه حسدی که میان آنان وجود داشت و هر کس به آیات خدا کفر ورزد پس {بزودی بداند} که خداوند سریع الحساب است. (۱۹)

۳) آل عمران (آیه ۲۰): فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾: {ای فرستاده موعود سوره بینه} پس اگر با تو به محاجه برخاستند بگو: من خود را تسلیم خدا {یا انرزی مطلق} نموده‌ام و هر که مرا پیروی کرده [نیز خود را تسلیم خدا نموده است] و به کسانی که اهل کتابند {= یهود و نصاری} و به عوامان {که به علت ناآگاهی مشرک شده‌اند} بگو: {حالا که خدا و اسلام راستین را شناختید} آیا اسلام آورده‌اید؟ پس اگر اسلام آوردند قطعاً هدایت یافته‌اند و اگر {از دعوت حق به دین اسلام خالص} روی برتافتند {زنگران نباش و با آنها درگیر مشو زیرا} فقط رساندن پیام {خداوند بزرگ} برعهده توست و خداوند به {اعمال} بندگان بیناست (۲۰)

۳) آل عمران (آیه ۲۱): إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۱﴾: کسانی که نسبت به آیات خدا کفر می‌ورزند، و پیامبران را به ناحق می‌کشند، و مردمی را که امر به عدالت می‌کنند {ناحق} به قتل می‌رسانند، به کیفری دردناک بشارت ده (۲۱)

۳) آل عمران (آیه ۲۲): **أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿۲۲﴾**: آنها کسانی هستند که اعمال نیک آنها نیز بخاطر گناهانشان در دنیا و آخرت تباه شده و در مردود دنیا / یآوری ندارند. (۲۲)

۳) آل عمران (آیه ۲۳): **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾**: آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب آسمانی خود داشتند، و به سوی {احکام آیات کتاب قرآن بزرگ، آخرین} کتاب الهی دعوت شدند تا میان آنها داوری کند، ولی {متاسفانه} گروهی از آنان {از این دعوت} روی گردان می‌شوند! در حالی که {عالمانه از قبول حق} ابا دارند! (۲۳)

{لطفاً به زمان افعال توجه فرمایید؛ مثل اینکه موضوع مربوط به امروز است!}

۳) سوره آل عمران (آیه ۴۲): **وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾** و [یاد کن] هنگامی را که فرشتگان گفتند: ای مریم خداوند تو را در حالی که بی شوهر و باکره هستی برای مادر شدن و زائیدن پسری به نام عیسی برگزیده و پاک ساخته و تو را بر زنان جهان برتری داده است (۴۲)

۳) سوره آل عمران (آیه ۴۳): **يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۴۳﴾**: ای مریم بشکرانه این نعمت {فرمانبر پروردگار خود باش و همواره به هنگام نماز او را / سجده کن و با رکوع‌کنندگان رکوع نما (۴۳)}

۳) سوره آل عمران (آیه ۴۴): **ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَعْنَاهُمْ أَتَيْتَهُمْ بِكَلِمَةٍ مَّرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۴﴾**: ای فرستاده موعود {این از اخبار غیبی است که به تو وحی می‌کنیم و تو در آن هنگام که {علمای بنی اسرائیل} قلمهای خود را [برای قرعه‌کشی به آب] می‌افکندند تا کدام یک کفالت و سرپرستی مریم را عهده دار شود و به هنگامی که (علمای بنی اسرائیل، برای کسب افتخار سرپرستی او) با هم کشمکش داشتند حضور نداشتی {ولی ما آنچه واقع شده و آنچه بعداً واقع خواهد شد را به تو می‌گوییم}. (۴۴)

۳) آل عمران (آیه ۴۵): **إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۴۵﴾**: [یاد کن] هنگامی [را] که فرشتگان مریم را گفتند: ای مریم خداوند تو را به کلمه {معروف} خویش {که می‌گوید: باش و می‌شود، به تولد پسری} که نامش «مسیح عیسی بن مریم»

است مزده می دهد در حالی که [او] در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان {درگاه خداوند بزرگ} است
(۴۵)

۳) آل عمران (آیه ۴۶): وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۶﴾: و {در کودکی} با مردم در گهواره و در حال میانسالی {به عنوان پیغمبر} سخن خواهد گفت و {در زمین دارای معجزات و} از صالحان است.
(۴۶)

۳) سوره آل عمران (آیه ۴۷): قَالَتْ رَبِّ اَنْتَیْ یَکُونُ لِیْ وَلَدٌ وَلَمْ یَمَسَّسْنِیْ بِشَرٍّ قَالَ کَذَلِکَ اللّٰهُ یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ اِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّهَا یَقُوْلُ لَهُ کُنْ فِیْکُوْنُ ﴿۴۷﴾: [مریم] گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی خواهد بود با آنکه بشری به من دست نزده است {روح القدس یا روح خدا} گفت: چنین است [کار] پروردگار هر چه بخواهد می آفریند چون به کاری فرمان دهد فقط به آن می گوید باش پس می باشد {فرزند تو نیز چنین خواهد شد}
(۴۷)

۳) آل عمران (آیه ۴۸): وَيُعَلِّمُهُ الْکِتَابَ وَ الْحِکْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَ الْاِنْجِیْلَ ﴿۴۸﴾: و {روح فرزند تو را خداوند روح القدس قرار خواهد داد، و علاوه بر داده های اولیه که کودکان دیگر دارند} به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می آموزد
(۴۸)

۳) آل عمران (آیه ۴۹): وَرَسُوْلًا اِلٰی بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ اَنْیْ قَدْ جِئْتُکُمْ بِآیَةٍ مِّنْ رَبِّکُمْ اَنْیْ اَخْلَقْتُ لَکُمْ مِّنَ الطَّیْنِ کَهَیْئَةِ الطَّیْرِ فَاَنْفَخْتُ فِیْهِ فِیْکُوْنُ طَیْرًا یَاْذُنُ اللّٰهِ وَاُبرِئُ الْاَکْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اَحْیِی الْمَوْتِیْ یَاْذُنُ اللّٰهِ وَ اَنْتَبِّکُمْ بِمَا تَاْکُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ فِیْ بُیُوْتِکُمْ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لآیَةً لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۴۹﴾: و [او را به عنوان] پیامبری به سوی بنی اسرائیل {می فرستد تا به آنان بگوید} در حقیقت من از جانب پروردگارتان برایتان معجزه ای آورده ام من از گل برای شما [چیزی] به شکل پرنده می سازم آنگاه در آن {از روح خود} می دمم پس به اذن خدا پرنده ای می شود {و پرواز می کند}، و به اذن خدا نابینای مادرزاد {را بینا می سازم} و {کسی با مرض} پیسی را بهبود می بخشم، و مردگان را زنده می گردانم و شما را از آنچه {در پنهان} می خورید و در خانه هایتان {پنهانی} ذخیره می کنید خبر می دهم، مسلما در این [معجزات] برای شما اگر مؤمن باشید عبرت است
(۴۹)

۳) آل عمران (آیه ۵۰): وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْیَ مِنَ التَّوْرَةِ وَاَلْحِلَّ لَکُمْ بَعْضَ الَّذِیْ حَرَّمَ عَلَیْکُمْ وَجِئْتُکُمْ بِآیَةٍ مِّنْ رَبِّکُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاطِیْعُوْهُ ﴿۵۰﴾: و [می گوید آمده ام تا] تورات را که پیش از من [نازل شده] است تصدیق کننده باشم و تا پاره ای از آنچه را که بر شما حرام گردیده برای شما حلال کنم و برای شما از جانب پروردگارتان نشانه ای {که کلام خدا در آن نوشته شده} آورده ام پس از خدا پروا دارید و مرا اطاعت کنید
(۵۰)

۳) آل عمران (آیه ۵۱): إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۵۱﴾ در حقیقت *در کتاب انجیل* نوشته شده { خداوند پروردگار من و پروردگار شماست پس او را پرستید [که] راه راست این است (۵۱)

۳) آل عمران (آیه ۵۲): فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بَأَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿۵۲﴾ هنگامی که عیسی از آنان {= بنی اسرائیل زمان خود} احساس کفر (و مخالفت) کرد، گفت: کیست که یاور من *برای هدایت این کافران و کافران آینده* به سوی خدا گردد؟. حواریون گفتند: ما یاوران *فرستادگان* { خداییم، به خدا ایمان آوردیم، و تو (نیز) گواه باش که ما از مسلمانانیم. (۵۲)

۳) آل عمران (آیه ۵۳): رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۳﴾ *حواریون گفتند:* { پروردگارا! به آنچه *در کتاب انجیل* نازل کرده‌ای ایمان آوردیم و از فرستاده *تو عیسی مسیح* پیروی نمودیم، ما را در زمره گواهان *بر آمدن فرستاده موعود سوره بینه و کتابش قرآن بزرگ و دینش اسلام خالص* قرار ده. (۵۳)

۳) آل عمران (آیه ۵۴): وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرًا لِلَّهِ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ ﴿۵۴﴾ و *دشمنان عیسی برای کشتن او و از بین بردن دینش* { توطئه کردند، و خداوند *برای حفظ دین اسلام، روح عیسی، همان روح القدس را بالا برد و طبق قانون تناسخ دوباره آمدنش را به شکل بهنام بهنام همان فرستاده موعود* { تدبیر نمود و خداوند بهترین تدبیر کنندگان است. (۵۴)

۳) سوره آل عمران (آیه ۵۵): إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قُمْ فَاذْعَبْ وَارْتَعْزِقْ إِلَىٰ مَوْتِهَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۵﴾ (به یاد آورید) هنگامی را که خدا فرمود ای عیسی من *روح* { تو را بر می گیرم و به سوی خود بالا می برم و تو را از *گناه* { کسانی که *با پسر خدا دانستن تو* { کافر شدند، پاک می سازم؛ و کسانی را که از *پیغمبر بودن* { تو پیروی کردند، تا روز رستاخیز، برتر از کسانی که *با پسر خدا دانستن تو* { کافر شدند، قرار می دهم؛ سپس باز گشت *ارواح همه* { شما به سوی من است و (آنگاه) در میان شما در *مورد* { آنچه *بایکدیگر* { اختلاف داشتید *بر اساس قانون طرد یا انحصار پاولی طبق مشخصاتی که در امواج انرژی روحان ثبت خواهد شد* { داوری می کنم (۵۵)

۳) آل عمران (آیه ۵۶): فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۵۶﴾ اما کسانی که *بعد از این* { کفر ورزیدند، درد دنیا و آخرت به سختی عذابشان کنم و *در قیامت* { یاورانی ندارند (۵۶)

۳) آل عمران (۵۷): وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ ﴿۵۷﴾: اما کسانی که ایمان آورده، و {دارای نفس مطمئنه شده و} کارهای شایسته کرده‌اند، {به خاطر ثبت شدن اعمالشان در روحشان؛ خداوند در قیامت} مزدشان را به تمامی به آنان می‌دهد؛ و خداوند ظالمان را دوست نمی‌دارد. (۵۷)

۳) آل عمران (۵۸): ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿۵۸﴾: اینهاست {قسمت پنهان ماجرای عیسی} که ما آن را از {ترکیب} آیات {محکم} و {تأویل} متشابهات قرآن در کتاب قرآن بزرگ {حکمت آموز بر تو می‌خوانیم}. (۵۸)

۳) آل عمران (۵۹): إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۵۹﴾: مثل (خلقت) عیسی در نزد خدا، همچون {خلق کردن} آدم است: که {مادر} او {مریم} را {از نسل انسان و آدم} از خاک آفرید. و سپس به او {عیسی مسیح} فرمود: موجود باش و {در رحم مریم باکره، عیسی مسیح} موجود شد. (۵۹)

۳) آل عمران (۶۰): الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۶۰﴾: اینها {که از طریق وحی به تو می‌گوییم و تو نیز در کتاب قرآن بزرگت ثبت می‌کنی} حقیقتی است از جانب پروردگار تو، بنابراین از تردید کنندگان مباش. (۶۰)

۳) آل عمران (۶۱): فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿۶۱﴾: پس هر که در این {مورد} پس از دانشی که تو را {از طریق کسب علم و دانش و وحی از سوی خداوند بزرگ؛ برای تأویل کردن متشابهات قرآن حاصل} آمده با تو محاجه کند بگو: بیایید پسرانمان و پسرانتان و زنانمان و زنانتان و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فرا خوانیم، سپس مباحله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم (۶۱)

۳) آل عمران (۶۲): إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۲﴾: آری داستان درست {و بی‌کم و زیاد متولد شدن عیسی مسیح از زنی باکره که نامش مریم بود} همین است و معبودی جز خدا نیست و خداست که {با خلق کردن عیسی از زنی باکره} در واقع همان شکست‌ناپذیر حکیم است. (۶۲)

۳) سوره آل عمران (۶۳): فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۳﴾: پس اگر {از مباحله کردن و ایمان آوردن به آنچه در کتاب قرآن بزرگ نوشته‌ای} رویگردان شدند، همانا خداوند به {اسرار پنهان در قلب} مفسدان داناست (۶۳)

۳) سوره آل عمران (آیه ۶۴): قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ *{ای پیامبر! بگو «ای اهل کتاب! بیایید به سوی سخنی که میان ما و شما یکسان است؛ که جز خداوند یگانه را نپرستیم و چیزی را همتای او قرار ندهیم؛ و بعضی از ما بعضی دیگر را غیر از خدای یگانه، «به ربوبیت نپذیرد.» هر گاه (از این دعوت) سر باز زنند، بگویید: «گواه باشید که ما مسلمانیم» / و شما را نیز به دین اسلام دعوت می‌کنیم! وقتی در روز قیامت عذاب جهنم بر شما رسد. بعداً نگویید که چرا قبلاً پیامبری این را به ما نگفت!}.* (۶۴)

۳) سوره آل عمران (آیه ۶۵): يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ *{ای اهل کتاب چرا در باره (دین توحیدی) ابراهیم محاجه می‌کنید با آنکه تورات و انجیل بعد از او نازل شده است / و مردوی این کتب که پس از او آمده، خدا را یگانه و واحد می‌دانند} آیا تعقل نمی‌کنید* (۶۵)

۳) آل عمران (آیه ۶۶): هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَآ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَآ لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ *{هان شما [اهل کتاب] همانان هستید که در باره آنچه نسبت به آن / از کتاب خود دانشی داشتید محاجه کردید، پس چرا در مورد چیزی که / در لوح محفوظ است و / بدان دانشی ندارید محاجه می‌کنید با آنکه خدا می‌داند {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ} : دین حق نزد خدا فقط اسلام است} و شما نمی‌دانید* (۶۶)

۳) سوره آل عمران (آیه ۶۷): مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ *{ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی بلکه حق‌گرای فرمانبردار بود و از مشرکان / نیز / نبود}* (۶۷)

۳) سوره آل عمران (آیه ۶۸): إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ *{درحقیقت نزدیکترین مردم به ابراهیم همان کسانی هستند که / دین توحیدی / او را پیروی کرده‌اند و این پیامبر و کسانی که / به قرآن بزرگ / ایمان آورده‌اند و / می‌دانند فقط / خدا ولی مؤمنان است}* (۶۸)

۳) سوره آل عمران (آیه ۶۹): وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ *{گروهی از اهل کتاب آرزو می‌کنند کاش شما را / از دین توحیدی اسلام خالص / گمراه می‌کردند در صورتی که جز خودشان را گمراه نمی‌کنند و / لوح محفوظ بودن قرآن بزرگ را آگاهان می‌دانند، ولی اینان آن را / نمی‌فهمند}* (۶۹)

۳) سوره آل عمران (۷۰: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۷۰﴾: ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید، با آنکه خود {به دیدن وعده آمدن پیامبری در کتابهای تورات و انجیل} گواهی می‌دهید (۷۰)

۳) سوره آل عمران (۷۱: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾: ای اهل کتاب چرا {با انکار کردن حقانیت آنچه بر بهنام نازل شده} حق را به باطل درمی‌آمیزید و حقیقت را {که در کتابهای تورات و انجیل خودتون نیز آمده} کتمان می‌کنید با اینکه خود {حق بودن او را در کتاب دیده و} می‌دانید (۷۱)

۳) سوره آل عمران (۷۲: وَقَالَتْ طَأْفَةُ مَنِ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۷۲﴾: و جماعتی از اهل کتاب {که به تاویل‌های او کافر بودند} گفتند در آغاز روز به آنچه بر مؤمنان نازل شد ایمان بیاورید و در پایان [روز] انکار کنید شاید آنان {از دین اسلام خالص} برگردند (۷۲)

۳) سوره آل عمران (۷۳: وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۷۳﴾: و {اهل کتاب گفتند} جز به کسی که دین شما را پیروی کند ایمان نیاورید. بگو: هدایت {فقط} هدایت خداست مبادا به کسی نظیر آنچه به شما داده شده، {درست} داده شود یا در پیشگاه پروردگارتان با شما {به درستی} محاجه کنند. بگو [این] تفضل به دست خداست آن را به هر کس که بخواهد می‌دهد و خداوند گشایشگر داناست (۷۳)

۳) سوره آل عمران (۷۴: يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۷۴﴾: {خداوند یا انزلی مطلق} رحمت خود را به هر کس که بخواهد مخصوص می‌گرداند، و خداوند دارای بخشش بزرگ است! (۷۴)

{برای دانستن اینکه (در آیه ۷۳ سوره عمران) منظور از گفتن: مبادا به کسی نظیر آنچه به شما داده شده، {درست} داده شود؛ چیست؟ به کتاب انجیل مراجعه می‌کنیم:

انجیل یوحنا فصل ۱ می‌فرماید: ۱- ابتدا کلمه بود، و کلمه نزد خدا بود، و کلمه خدا بود. ۲- همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳- همه چیز به وسیله او آفریده شد، و بدون او چیزی به وجود نیامد که آفریده شده است. ۴- در او حیات بود، و آن حیات نور انسان بود. ۵- و نور در تاریکی می‌درخشید، و تاریکی آن را درک نکرد. ۶- شخصی از جانب خدا فرستاده شد، که نامش یحیی بود. ۷- او برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد، تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸- او آن نور نبود بلکه فرستاده شد تا بر آن نور شهادت دهد. ۹- آن نور حقیقی

بود، که به هر انسان که در جهان می آید می درخشد. ۱۰- او در جهان بود، و جهان به وسیله او آفریده شد، و جهان او را شناخت. **{توجه: جهان در واقعه «انفجار بزرگ» از انرژی یا روح آفریده شده}**

و در فصل اول انجیل یوحنا؛ حضرت یحیی در آیه ۳۳ می فرماید: و من او را نشناختم، اما او که مرا فرستاد تا بآب تعمید دهم همان به من گفت، هرکسی که دیدی روح بر او نازل شد و براو قرار گرفت، همان است او که با روح القدس تعمید می دهد.

فصل ۱/آیه ۳۴: «و من دیدم و شهادت می دهم که این پسر خداست»

توضیح بهنام: {به نظر بنده؛ تفکر تثلیث، زائیده سوء برداشت از آیات فوق الذکر انجیل است، که روحانیت زمان قدیم مسیحیت از این آیات: «پسر خدا» بودن حضرت عیسی مسیح (علیه السلام) را برداشت کرده اند! ولی بنده؛ به استناد آیاتی که دیدید و خواهید دید؛ از این آیات برداشت دیگری دارم! زیرا:

۳) سوره آل عمران (۷۹): مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۷۹﴾ **هیچ بشری** {مانند عیسی مسیح} را نسزد که خداوند به او کتاب {انجیل} و حکم {به آوردن معجزات} و پیامبری بدهد، سپس او به مردم بگوید: به جای خدا؛ بندگان من باشید بلکه {همان طور که در آیه ۵۲ همین سوره به حواریون گفت، باید بگوید} به سبب آنکه کتاب [آسمانی] تعلیم می دادید و از آن رو که درس می خواندید؛ {مسلمان موحد باشید}. (۷۹)

۳) سوره آل عمران (۸۰): وَلَا يَأْمُرْكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۰﴾ و {هیچوقت هیچ پیغمبری} به شما دستور نمی دهد که فرشتگان و پیامبران را (به عنوان) پروردگار انتخاب کنید، آیا پس از آنکه مسلمان {خدا شناس و یکتاپرست} شدید؛ شما را به کفر فرمان می دهد؟. (۸۰)

توضیحات بهنام: {اولاً: آیات فوق، با منطقی قوی اشاره به آیات سوره آل عمران دارد! لطفاً یکبار دیگر آنها را بخوانید، درحقیقت از همان اول: دین مورد نظر خداوند اسلام بوده و کلیه آیاتی که توسط ابراهیم و فرزندان او یا در کتب تورات و انجیل به نام پیغمبر صاحب کتاب! معروف شده؛ همه مطالبی از لوح محفوظ است که متناسب با زمان انتخاب شده و هدفش معرفی خدا و دین اسلام به معنی تسلیم بودن در مقابل قوانین طبیعت بوده است! و چون مردم آن زمانها از قوانین طبیعت و دانش «راسخان در علم» که امروز می دانیم!، بی اطلاع بوده و آمادگی لازم را برای پذیرش دین اسلام نداشته اند؛ لذا توسط رومیان و یهودیان آن زمان دین جدید پذیرفته نشده و به شرحی که از آیات قرآن و انجیل دیدید: حضرت عیسی مسیح (ع) قبل از شهادت به دست دشمنان! و پیش از اینکه «روحش» نزد خدا رود، در کتاب انجیل وعده دوباره برگشتن به زمین را داده است!.

همچنین به شرح آیه ۷ سوره آل عمران (لطفاً در نظریه دوم ببینید) خداوند در قرآن محکمت و متشابهات را تدبیر نموده ، که محکمت قرآن را حضرت محمد (ص) آورده ، که به شرح تاریخ می دانید! در زمانهای مختلف با درک و فهم روحانیت و مردم ناآگاه از آیات قرآن چه برداشتهایی نموده و برجهان اسلام چه گذشته است! البته خداوند آگاه همه را می دانسته و منتظر آمادگی علمی مردم بوده تا طبق وعده‌ای که در کتب تورات و انجیل و سوره یسینه قرآن داده بود فرستاده موعود خود را برای تأویل نمودن متشابهات قرآن بفرستد! ، که در نظریه دوم بهنام دیدیم که چگونه در آیه ۴۰ سوره احزاب موضوع خاتم الانبیاء بودن حضرت محمد (ص) روشن! و مانع اصلی عدم قبول آمدن فرستاده‌ای بعد از ایشان برطرف شد! و از چگونگی تولد حضرت عیسی مسیح (ع) نیز در آیات فوق الذکر آگاه شدیم ، چنانچه می بینید فرستاده موعود خدا نیز آمده که هم اکنون متشابهات قرآن را تأویل علمی می نماید! ، پس برای رد تثلیث مورد نظر دین مسیحیت ، دلایل و توضیحات معروضه بنده باید قانع کننده باشد. ولی برای احتیاط ذیلاً دلایل بیشتری از قرآن و انجیل ارائه می کنیم:

۳) سوره آل عمران (۸۱): **وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۱﴾** و [یادکن] هنگامی را که خداوند از پیامبران (و پیروان آنها) پیمان گرفت ، که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم؛ سپس شما را فرستاده‌ای آمد که آنچه را {کتب آسمانی} با شماست تصدیق کرد *اولی* برخلاف هوای نفس شما که متحجر و خواهان آداب و رسوم سالهای بسیار پیش از این است ، حرف علمی تازه ای در کتابش آورد { البته به او ایمان بیاورید و او را یاری کنید آنگاه فرمود آیا اقرار کردید و در این باره پیمانم را پذیرفتید گفتند: (آری) اقرار کردیم ، (خداوند به آنها) فرمود پس گواه باشید و من (نیز) با شما از گواهانم. (۸۱)

۳) سوره آل عمران (۸۲): **فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۸۲﴾** پس کسانی که بعد از این که چنین پیمان محکمی در آیه ۸۱ آل عمران بسته شد؛ را نادیده گیرند و یا از آن { روی برتابند آنان خود نافرمانانند. (۸۲)

۳) آل عمران (۸۳): **أَفَعَيَّرَ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾** آیا {مردم} جز دین خدا می جویند؟ با آنکه {در آیه ۱۹} گفتیم دین نزد خدا/ دین اسلام است و { هرکه در آسمانها و زمین هستند خواه و ناخواه ، {در برابر فرمان و قوانین} او تسلیمند و به سوی او باز گردانده می شوند. (۸۳)

۳) آل عمران (۸۴): **قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۸۴﴾** بگو: به خدا و آنچه بر ما {در قرآن و قرآن بزرگ} نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط {= پیامبرانی از

فرزندان یعقوب} نازل گردیده، و آنچه به موسی و عیسی و انبیای [دیگر] از جانب پروردگارشان داده شده گرویدیم و میان هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما {احکام دین اسلام خالص} او را تسلیم هستیم (۸۴)

۳) آل عمران (۸۵): وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۵﴾ و سپس از تأویل شدن آیات قرآن توسط بهنام در کتاب قرآن بزرگ} هر کس جز اسلام {که به معنی تسلیم قوانین خداوند یا طبیعت بودن است} آیینی برای خود انتخاب کند، از او پذیرفته نخواهد شد؛ و او در آخرت از زیانکاران است. (۸۵)

۵۴) سوره قمر (آیه ۵): حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ فَمَا تُغْنِ التُّدْرُ ﴿۵﴾ {کافران ندانستند که آیات قرآن} حکمت بالغه است، و همه بر اساس علم گفته شده‌اند و چون هنوز مردم آگاهی لازم را ندارند، لذا {هشدارها} سودی نبخشیده است! (۵)

۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۲): وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾ و بی‌تردید این {محکمت قرآن با متشابهات بسیار که توسط روح القدس بر روح الامین و توسط او و فرشته جبرئیل بر تو} نازل شده {از سوی} پروردگار جهانیان است. (۱۹۲)

۲۶) سوره شعرا آیه ۱۹۳: نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ {روح الامین} روحی از خدا که (به موجب آیات سوره شعرا) روح پیامبرانی مانند: نوح، هود، صالح، لوط، شعیب و تو است! توسط فرشته «جبرئیل» {آن را نازل کرده، (۱۹۳)}

۲۶) سوره شعرا آیه ۱۹۴: عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾ بر قلب تو تا از مُنذِرین {آگاهی دهنده از وحی} باشی. (۱۹۴)

۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۵): بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۵﴾ به زبان عربی روشن {که زبان مادری توست!} (۱۹۵)

توضیح: {قطعاً متوجه شدید آیات اخیر سوره شعرا خطاب به حضرت محمد (ص) می‌باشند}

۲) سوره بقره (آیه ۹۷): قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۷﴾ {ای محمد!} بگو: کسی که دشمن جبرئیل است {در حقیقت دشمن خداست} چرا که او {فرشته‌ای از سوی روح خدا «روح الامین» است و} به فرمان خدا، {محکمت} قرآن را بر قلبت نازل کرده است. در حالی که موید [کتابهای آسمانی پیش از آن] و {تأویل نشده‌اش نیز} هدایت و بشارتی برای مومنان است. (۹۷)

۲) بقره (آیه ۹۸: مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۸﴾: هر که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او {که روحشان روح الامین بوده} و {توسط فرشته} جبرئیل {آیاتی از کتاب را بر قلب آنان نازل کرده} و {گروه دیگری از پیامبران که روحشان روح القدس بوده و توسط فرشته} میکائیل {آیاتی از کتاب را بر قلب آنان نازل نموده} است. همه بدانند که {خدا یقیناً دشمن کافران {به بیگانگی خداوند یا انرژی مطلق} است (۹۸)}

۱۶) نحل (آیه ۱۰۲: قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾: ای فرستاده موعود ما {بگو: روح القدس همان روح بزرگ خدا یا لوح محفوظ است که قرآن بزرگ در شب قدر بر او نازل شده؛ و او در زمانهای مختلف: قسمتهای متناسبی از آن را از جانب ربّ بحق {بر برخی از پیامبران (مانند عیسی مسیح) که خودش روح آنان بوده؛ از درون جانسان شخصاً وحی فرموده!، و بر پیامبران دیگر (مانند محمد) که روحشان روح الامین بوده توسط جبرئیل} نازل کرده، تا افراد با ایمان را ثابت قدم گرداند، و {پس از تأویل و تفسیر شدن تشابهات قرآن توسط فرستاده موعود سوره بینه که روحش روح القدس، همان روح عیسی مسیح است و اکنون پس از سالها به شکل «بهنام بهنام» آمده تا کتابش «قرآن بزرگ» با دلایل علمی} هدایت و بشارتی باشد برای عموم مسلمانان {جهان}. (۱۰۲)}

۱۹) مریم (آیه ۱۵: وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿۱۵﴾: و درود بر او {= روح القدس روح بزرگ خداوند} روزی که {به شکل یحیی پسر زکریا پیغمبری تعمیم دهنده} زاده شد و روزی که {به شکل یحیی پیغمبری تعمیم دهنده} می میرد و روزی که {به شکل عیسی مسیح پیغمبری که کتاب انجیل را آورد} زنده برانگیخته می شود. (۱۵)}

۱۹) مریم (آیه ۳۳: وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿۳۳﴾: و درود بر من {= روح القدس} روزی که {به شکل عیسی مسیح} زاده شدم و روزی که {به شکل عیسی مسیح آورنده کتاب انجیل} می میرم و روزی که {این بار: جهت تأویل کردن تشابهات قرآن به شکل فرستاده موعود سوره بینه: بهنام} زنده برانگیخته می شوم. (۳۳)}

۳۳) سوره احزاب (آیه ۳۹: الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿۳۹﴾: همان کسانی که {از طرف خدا با یکی از دو روح به پیغمبری منصوب می شوند و} پیامهای خدا را {بدون دخل و تصرف و تغییر} ابلاغ می کنند و {چنانچه از آنها خواسته شود که مفهومش را تغییر دهند} از او می ترسند {که تغییراتی بدهند} و {برای ابلاغ بی کم و زیاد} از هیچ کس جز خدا بیم ندارند و خدا برای حسابرسی کفایت می کند (۳۹)}

۳۳) سوره احزاب (آیه ۴۰: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾ محمد {یکی از آن پیامبران است و هرگز} پدر هیچ یک از مردان شما نیست. او رسول خدا و {در گروه پیغمبرانی که روحشان «روح الامین» بوده} خاتم الانبیا است؛ و خداوند به همه چیز داناست! (۴۰)

{پس در قرآن دو روح بزرگ خدا معرفی گردیده: «روح الامین» روح پیامبران معرفی شده در سوره شعراء از جمله حضرت محمد (ص)؛ که برای نازل کردن آیات بر قلب پیامبران با فرشته جبرئیل همکاری داشته، و از آیه ۴۰ سوره احزاب نیز دانستیم حضرت محمد (ص) در گروه «روح الامین» خاتم الانبیا بوده است! و روح دیگری که روح پیامبران نامبرده در سوره مریم بوده و برای ارسال وحی با فرشته میکائیل همکاری دارند: «روح القدس» می باشد. که طبق وعده قبلی در آیات ۱۵ و ۳۳ سوره مریم، خودش به شکل عیسی (ع) و سپس به شکل فرستاده موعود آمده؛ و فرمود:

۱۸) سوره کهف (آیه ۴: وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿۴﴾ و {خداوند کتاب «قرآن بزرگ» را توسط فرستاده موعود: بهنام، فرستاد} تا کسانی را که گفته اند خداوند عیسی مسیح را به {فرزندی گرفته است هشدار دهد (۴)

پس یکبار دیگر آیاتی از انجیل را ببینیم تا عرض کنم چرا بنده برداشت متفاوتی از این آیات دارم؟

انجیل یوحنا فصل ۱ می فرماید: ۱- ابتدا کلمه بود، و کلمه نزد خدا بود، و کلمه خدا بود. ۲- همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳- همه چیز به وسیله او آفریده شد، و بدون او چیزی به وجود نیامد که آفریده شده است. ۴- در او حیات بود، و آن حیات نور انسان بود. ۵- و نور در تاریکی می درخشد، و تاریکی آن را درک نکرد. ۶- شخصی از جانب خدا فرستاده شد، که نامش یحیی بود. ۷- او برای شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد، تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸- او آن نور نبود بلکه فرستاده شد تا بر آن نور شهادت دهد. ۹- آن نور حقیقی بود، که به هر انسان که در جهان می آید می درخشد. ۱۰- او در جهان بود، و جهان به وسیله او آفریده شد، و جهان او را شناخت.

و در فصل اول انجیل یوحنا؛ حضرت یحیی در آیه ۳۳ می فرماید: و من او را نشناختم، اما او که مرا فرستاد تا با آب تعمید دهم همان به من گفت، هرکسی که دیدی روح بر او نازل شد و براو قرار گرفت، همان است او که با روح القدس تعمید می دهد.

فصل ۱/آیه ۳۴: «و من دیدم و شهادت می دهم که این پسر خداست»

توضیح بهنام: {به استناد علم و قرآن و آیات فوق الذکر انجیل عرض می کنم منظور از «کلمه» در آیات فوق الذکر انجیل «انرژی روح» می باشد زیرا: همه چیز در واقعه «انفجار بزرگ انرژی» از روح آفریده شد و باز هم می شود!،

حتی کلمات کتاب که در شب قدر بر لوح محفوظ یا روح القدس نازل شده و حکمت بالغه است!، ولی جهانیان (بهتر است بگوییم) زمینیان تا کنون او را نشناخته‌اند! ولی بنده در کتاب «قرآن بزرگ» براساس مکشوفات «راسخان در علم» آیات را تأویل علمی نموده و توضیح می‌دهم: که انرژی مطلق به صورت انرژی روح در همه چیز، مخصوصاً در انسان وجود دارد!، پس آیا: به استناد فرموده حضرت یحیی (ع) در آیات ۳۳ و ۳۴ فصل اول انجیل، می‌توان گفت: تمام چیزها که روح دارند پسران خدا هستند؟، یا درست این است که بگوییم: مخلوق خدا هستند؟. چون می‌دانیم: پیامبران هیچوقت حرف غیر علمی و غیر منطقی و دروغ نمی‌گویند!، پس باید گفت: آیه ۳۴ فصل اول انجیل که مخالف آیات قرآن و غیر علمی و غیر منطقی می‌باشد. سهواً و یا عمداً تغییر یافته و باید طبق علم و خرد تأویل گردد:

فصل ۱/ آیه ۳۴: «و من دیدم و شهادت می‌دهم که {روح} این پسر؛ خداست»

و حالا مسئله حل شد! زیرا: از آیات قرآن دو روح «روح الامین» و «روح القدس» را شناختیم. و در آیات فوق - الذکر انجیل نیز مانند سوره مریم دیدیم قبل از «تولد حضرت عیسی»، خداوند حضرت یحیی را با روحش: روح القدس جان داد تا بعد از آمدن حضرت عیسی، شهادت دهد که روح او هم روح القدس است، و در حقیقت: خداوند در قرآن فرمود: حضرت عیسی (ع) را با کلمه گُن و با روح: روح القدس به وجود آورده و در قرآن نیز او و اعمالش را تأیید فرموده است! و در سوره بینه همان خداوند واحدی که تمام کتب را از یک کتاب واحد اما با مطالبی متناسب با قدرت درک و فهم مردم زمان آمدن پیغمبر مربوطه فرستاده!؛ همان خداوند نیز در قرآن وعده داده که فرستاده‌ای برای تأویل کردن متشابهات قرآن خواهد فرستاد! و در آیات ۱۵ و ۳۳ سوره مریم دیدیم: روح القدس وعده آمدن دوباره خودش را به شکل فرستاده موعود داده و در مورد حضرت یحیی و حضرت عیسی عملی کرده. یعنی روح القدس از طرف خدا همه کار می‌کند! و در قرآن تناسخ را قبول دارد و توضیح می‌دهد که روح همه چیزی که می‌بینیم و حتی نمی‌بینیم، از این دو روح می‌باشند!

البته خبر آمدن حضرت عیسی مسیح (ع) را در روز اول ژانویه شروع تاریخ میلادی (۲۰۱۹ سال پیش) شنیده - ایم و در آیه ۱۸ فصل ۱۴ انجیل یوحنا نیز دیدیم: حضرت عیسی فرموده: شما را یتیم نمی‌گذارم، نزد شما می‌آیم! پس با توجه به این که وعده های خداوند راست است، و خدا در آیه ۵۵ آل عمران فرمود: ای عیسی من {روح} تو را بر می‌گیرم و به سوی خود بالا می‌برم. پس نتیجه می‌گیریم: روح فرستاده‌ای که برای تأویل کردن متشابهات قرآن در کتاب «قرآن بزرگ» آمده؛ روح حضرت عیسی همان روح القدس می‌باشد! حالا شما به بنده بگویید: در آیه ۸ فصل اول انجیل یوحنا این که فرموده: «او آن نور نبود بلکه فرستاده شد تا بر آن نور شهادت دهد.» چه کسی و یا چه چیزی آن نور نبود؟. حالا من عرض می‌کنم:

۴۰) سوره غافر (آیه ۱۵): رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِ عَلِيٍّ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾: بالا برنده درجات {ارواح مردم} خداوند عرش، به هرکس از بندگانش که خواهد آن روح {الوای روح القدس} را به فرمان خویش می‌فرستد، تا {او مردم بی‌خبر از حقیقت را} از روز ملاقات [با خدا] بیم دهد.

(۱۵)

۱۵) **سوره الحجر (آیه ۹):** إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿۹﴾ **بی تردید ما این ذکر {کتاب قرآن بزرگ} را** **در کودکی حکم دادیم (مریم: ۱۲) و شب قدر بر لوح محفوظ نازل کردیم (سوره قدر) و در گذشته قسمتهایی از آن را بر ارواح پیامبران بسیار (به شرح حکایت‌های قرآن و تاریخ) وحی نمودیم و کلمات محکم آن کتاب را در طول ۲۳ سال توسط جبرئیل بر محمد و تأویل کردن متشابهات را بر تو {نازل کرده ایم و قطعاً {توسط روح القدس} نگهبان آن خواهیم بود {تا کامل شود} (۹)**

۴۱) **سوره فصلت (آیه ۴۲):** لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿۴۲﴾ **هیچگونه باطلی نه از پیش رو و نه از پشت سرش به سویش نمی آید، چرا که {قرآن بزرگ} از سوی {خداوند بزرگ در شب قدر بر روح القدس} حکیم ستوده نازل شده است {و او خودش نگهبان آن می باشد (آیه ۱۵/۹)}** (۴۲)

۷) **سوره اعراف (آیه ۱۵۷):** الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۵۷﴾ **همانان که از این فرستاده {موعود ایرانی، همان} پیامبر درس {عربی و قرآن} نخوانده که {نام و نشان} او را نزد {کتاب آسمانی} خود در تورات و انجیل {و قرآن به معنی احمد} نوشته می یابند!، پیروی می کنند! همان پیامبر موعود خدا که {آنان را به کار پسندیده فرمان می دهد و از کار ناپسند باز می دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه {بدون آلودگی میکربی و انگلی} را حلال و چیزهای ناپاک {آلوده به میکرب و باکتری و فاسد} را برایشان حرام می گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که {از طرف متحجران و ناآگاهان بر علم و دانش امروز} برایشان بوده است برمی دارد، پس: کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و **نوری** را که با {تأویل} او {به نام قرآن بزرگ} نازل شده است پیروی کردند، آنان همان رستگارانند! (۱۵۷)**

{پس هیچ کدام از نامبردگان در آیه ۸ فصل اول انجیل آن نور که منظور نهایی خداست نبودند! اگر آیات تأویل شده توسط بنده را باور نکردید؟ از آیات کتاب انجیل یوحنا شاهد دیگری می آورم: که خود حضرت عیسی مسیح (ع) می فرماید:

فصل ۱۴/آیه ۱۰: آیا باور نمی کنی که پدر در من است؟ سخنانی که من به شما می گویم از خود نمی گویم، اما پدری که در من ساکن است، او این اعمال را می کند!.

فصل ۱۴/آیه ۱۵: اگر مرا دوست دارید، احکام **{ناقص}** مرا نگاه دارید.

۱۶/۱۴: و من از پدر **{آنچه نمی دانم}** خواهم پرسید و تسلی دهنده ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند.

۱۷/۱۴: یعنی روح راستی که جهان نمی تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی بیند و نمی شناسد، اما شما او را می شناسید، زیرا که با شما می ماند و در شما خواهد بود.

۱۸/۱۴: شما را یتیم نمی گذارم، نزد شما می آیم.

۲۵ / ۱۴: این سخن‌ها را به شما گفتم وقتی که با شما بودم،
 ۲۶ / ۱۴: اما تسلی دهنده، یعنی روح القدس که پدر او را به نام من **{اولی کاملتر از قبل}** می‌فرستد، او همه چیز را به شما
 تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد.
 ۲۸ / ۱۴: شنیده‌اید که من به شما گفتم: می‌روم و نزد شما می‌آیم، اگر مرا دوست می‌داشتید، خوشحال می‌گشتید که گفتم
 نزد پدر می‌روم، زیرا که **پدر بزرگتر از من** است.
 ۲۹ / ۱۴: و اکنون قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع گردد ایمان آورید.
 ۳۰ / ۱۴: بعد از این بسیار با شما نخواهم گفت، زیرا که **رئیس این جهان می‌آید** و در من چیزی ندارد.
 ۲۶ / ۱۵: چون آن تسلی دهنده که او را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم بیاید، یعنی روح راستی که از پدر صادر می‌گردد =
 روح القدس}، او بر من شهادت خواهد داد.
 ۷ / ۱۶: و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نروم تسلی دهنده نزد شما نخواهد آمد، اما
 اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم.

توجه می‌فرمایید: روح القدس = روحی از خدا که با کلمه کن حضرت عیسی (علیه السلام) را به مریم باکره بخشیده! و بنا
 به آیه ۱۰ فصل ۱۴ انجیل در وجود حضرت مسیح (ع) ساکن بوده که فرمود «او این اعمال را می‌کند!»، یعنی:
 حضرت عیسی (علیه السلام) در اوایل قرن اول میلادی روح یا «انرژی» داخل بدن خود را که مسبب کلیه اعمال او
 بوده به نام «پدر» که همه چیز را آفریده و همه چیز جزئی از او می‌باشند می‌شناخته است! یعنی «انرژی مطلق» را
 می‌شناخته و هرگز نمی‌گوید: من پسر آن پدرم! پس در: فصل ۱ / آیه ۳۴: حضرت یحیی نیز قطعاً می‌فرماید: «و
 من دیدم و شهادت می‌دهم که **{روح}** این پسر خداست» و چون قبلاً فرموده: ۷- او برای شهادت آمد تا بر نور
 شهادت دهد، تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸- او آن نور نبود بلکه فرستاده شد تا بر آن نور شهادت دهد.
 پس باید ببینیم و بدانیم: چه چیزی «نور» است!

و در آیاتی دیدیم که قرآن نور نامیده شده و در آیه ۳۵ سوره نور: قرآن بزرگ «نور اندر نور» دانسته شده!

(۲۴) سوره نور (آیه ۳۵): اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ
 كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ
 يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾: خداوند نور آسمانها و زمین
 است **{یعنی: انرژی مطلق}** داستان نورش همچون چراغدانی است که در آن چراغی هست و چراغ در
 آبگینه‌ای هست؛ آبگینه گوئی ستاره‌ای درخشان است؛ از درخت مبارک زیتون، که **{انرژی آن}** نه
 شرقی است و نه غربی، **{بلکه از درون}** افروخته شود. نزدیک است که روغنش **{= انرژی}** با آنکه آتشی به
 او نرسیده است، روشنی دهد. **{آیاتی که در «قرآن بزرگ» نوشته‌ایم}** نور در نور است. خداوند به نور خویش
 هر کس را که خواهد، هدایت کند و خداوند برای مردم **{امروز متشابهات قرآن را توسط فرستاده موعودش تأویل**
 علمی نموده و **{این مثلها را آشکار}** میزند **{تا به حقایق آیات قرآن، هدایت شوید}** و خداوند به هر چیزی داناست.
 (۳۵)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۷): أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالِئِنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾ آیا {عیسی مسیح} کسی که از جانب پروردگارش دلیل آشکاری {چون کتاب انجیل} دارد و به دنبال آن شاهی از سوی {خدا} به نام محمد که در کتاب قرآن، محکمت نازل شده توسط جبرئیل را بر مردم می خواند، و پیش از آن {=انجیل!، کتاب زبور داود و قبل از زبور}، کتاب {تورات} موسی راهبر و مایه رحمت بوده است، {که مومنین} آنان به {ده فرمان} آن ایمان می آورند، و هر کس از گروه های {دوازده گانه اسباط} به آن کفر ورزد آتش {جهنم} وعده گاه اوست؟!، پس تردیدی در آن نداشته باش که آن {کلام روح-القدس است که در کتب {تورات و زبور و انجیل و قرآن} آمده، و او} حق است، از جانب پروردگارت {آمده}، ولی {تازمانی که روح القدس به شکل بهنام بهنام «زنده» نیاید! و قرآن را تأویل علمی نکند} بیشتر مردم ایمان نمی آورند (۱۷)

(۴۶) سوره احقاف (آیه ۱۲): وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲﴾ و [حال آنکه] پیش از آن {انجیل، تورات} کتاب موسی راهبر و رحمتی بود و این [قرآن] کتابی است به زبان عربی که تصدیق کننده {کتب قبلی} است {و با هدایت خداوند متشابهات قرآن توسط بهنام که روحش: روح القدس است در کتاب قرآن بزرگ به فارسی ترجمه و تأویل شده} تا کسانی را که {با برداشت غلط از آیات کتب قبلی و قرآن بر خود و دیگران} ستم کرده اند هشدار دهد و برای نیکوکاران مرزدهای باشد (۱۲)

(۴۲) شورا (۵۲): وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾: و همان گونه (که بر پیامبران پیشین وحی فرستادیم) بر تو نیز حقایقی را به فرمان خود {توسط روح القدس} وحی کردیم؛ تو پیش از این نمی دانستی کتاب و ایمان چیست؛ (و از محتوای قرآن آگاه نبودی) ولی ما {محکمت} آن {کتاب قرآن} را نوری قرار دادیم که بوسیله آن هر کس از بندگان خویش را {که} بخواهیم هدایت می کنیم؛ و به یقین تو {نیز توسط روح القدس و با استفاده از محکمت قرآن هدایت شدی و قطعاً مردم را با تأویلهای علمی آیات} به سوی راه راست هدایت می کنی. (۵۲)

(۴) نساء (آیه ۱۷۴): يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿۱۷۴﴾: ای مردم در حقیقت {با آمدن فرستاده موعود سوره بینه}، که با دلایل علمی حقایق پنهان قرآن را فاش می سازد {برای شما از جانب پروردگارتان برهانی آمده است و ما {کتاب: قرآن بزرگ} را} به سوی شما نوری تابناک فرو فرستاده ایم. (۱۷۴)

۷) **سوره اعراف (آیه ۱۵۷):** الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۵۷﴾

همانان که از این فرستاده {موعود ایرانی، همان} پیامبر درس {عربی و قرآن} نخوانده که {نام و نشان} او را نزد {کتاب آسمانی} خود در تورات و انجیل {و قرآن به معنی احمد} نوشته می یابند!، پیروی می کنند! همان پیامبر موعود خدا که {آنان را به کار پسندیده فرمان می دهد و از کار ناپسند باز می دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه {بدون آلودگی میکربی و انگلی} را حلال و چیزهای ناپاک {آلوده به میکرب و باکتری و فاسد} را برایشان حرام می گرداند و از [دوش] آنان قید و بندهایی را که {از طرف متحجران و ناآگاهان بر علم و دانش امروز} برایشان بوده است برمی دارد، پس: کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و **نوری** را که با {تأویل} او {به نام قرآن بزرگ} نازل شده است پیروی کردند، آنان همان رستگارانند! (۱۵۷)

۶) **سوره انعام (آیه ۱۲۲):** أَوْ مَنْ كَانَ مِينًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۲﴾

آیا کسی که {به شکل عیسی} مرده بود و {او را به شکل بهنام} زنده اش گردانیدیم و برای او نوری {چون قرآن بزرگ} پدید آوردیم تا در پرتو آن در میان مردم {سربلند} راه برود!، چون کسی است که {در سرداب سامرا} گویی گرفتار در تاریکیهاست و از آن بیرون آمدنی نیست! این گونه برای کافران آنچه انجام می دادند {توسط شیطانها} آراسته شده است (۱۲۲)

۶) **سوره انعام (آیه ۱۲۳):** وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۲۳﴾

و بدین گونه در هر شهری گناهکاران بزرگش را {برای رهبری و هدایت مردم} می گماریم تا در آن به نیرنگ پردازند و آنان جز به خودشان نیرنگ نمی زنند و {متأسفانه حقیقت را} درک نمی کنند (۱۲۳)

آیا حالا فهمیدید: آن نور و رئیس جهان کیست؟

در (۲۶/۱۴ انجیل) تسلی دهنده را روح القدس و فرستاده خدا نامیده و با ضمیر «او» که خداوند به نام حضرت عیسی مسیح می فرستد، معرفی کرده است. پس: منظور از او در آیه ۶ سوره صف نیز: «روح القدس» می باشد که اینبار، به شکل فرستاده ای با نامی به معنی: احمد می آید و کتاب کامل خداوند «قرآن بزرگ» را از لوح محفوظ که منبع اصلی کلیه کتب آسمانی می باشد را می آورد! پس این

فرستاده موعود و کتابش را هیچ قومی و پیروان هیچ دینی نمی‌توانند به خود اختصاص دهند! و به پیروان دینی دیگر فخر فروشی کنند!

۶) **سوره انعام (آیه ۱۲۴):** وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۴﴾ و چون آیتی برای *{هدایت}* آنها بیاید، می‌گویند: ما هرگز ایمان نمی‌آوریم مگر اینکه نظیر آنچه *{به وحی}* به فرستادگان خدا داده شده است، به ما [نیز] داده شود! *{و نمی‌دانند}* خدا بهتر می‌داند رسالتش را *{به عهده چه کسی و در}* کجا قرار دهد به زودی کسانی را که مرتکب گناه شدند *{و از اعمال زشت خود پشیمان نشده و توبه نکردند}* به [سزای] آنکه *{برای مردم}* نیرنگ می‌کردند، در پیشگاه خدا خواری و شکنجه‌ای سخت خواهد رسید (۱۲۴)

۲) **بقره (آیه ۱۴۳):** وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۳﴾ و بدین گونه *{قوم ایرانی}* شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم *{جهان}* گواه باشید و *{محکمت قرآنی که محمد}* پیامبر *{اول اسلام آورده نیز}* بر شما گواه باشد و قبله‌ای را که *{مدتی}* بر آن بودی مقرر نکردیم جز برای آنکه کسی را که از پیامبر *{اول اسلام}* پیروی می‌کند از آن کس که از عقیده خود برمی‌گردد *{و از تو پیامبر دوم اسلام پیروی می‌کند}* بازشناسیم، هرچند *{به سوی کعبه نماز خواندن}* جز بر کسانی که خدا *{آنان را به ایمان}* هدایت کرده سخت گران بود و خدا بر آن نبود که ایمان شما *{مردم}* را ضایع گرداند. زیرا خدا [نسبت] به مردم دلسوز و مهربان است (۱۴۳)

۲) **بقره (آیه ۱۷۶):** ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۶﴾ چرا که خداوند کتاب را به حق *{در شب قدر بر لوح محفوظ یا روح القدس}* نازل کرده است و کسانی که در باره کتاب *{قرآن بزرگی که توسط بهنام بهنام نوشته شده}* با یکدیگر به اختلاف پرداختند، در ستیزه‌ای دور و درازند (۱۷۶)

۲) **بقره (آیه ۱۷۷):** لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾ نیکوکاری آن نیست که روی خود را *{برای نماز}* به سوی مشرق و مغرب بگردانید، بلکه نیکی آن است که کسی به خدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب [آسمانی] و پیامبران ایمان آورد و مال [خود] را با وجود دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و

در راه‌ماندگان و گدایان و در [راه آزاد کردن] بندگان بدهد و نماز را برپای دارد و زکات را بدهد و آنان که چون عهد بندند {انرا محترم شمرده و} به عهد خود وفاداراند و در سختی و زیان و به هنگام جنگ شکمبایانند، آنانند کسانی که {در طول زندگی خود همیشه} راست گفته‌اند و آنان همان پرهیزگارانند (۱۷۷)

۲) بقره (۲۵۳): تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا افْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا افْتَنَّا لَوْ لَوْ كَفَرَ لَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۵۳﴾ برخی از آن پیامبران را بر برخی دیگر برتری بخشیدیم از آنان کسی بود که خدا با او سخن گفت و درجات بعضی از آنان را بالا برد و به عیسی پسر مریم {کتاب انجیل و} دلایل آشکار دادیم و او را به وسیله {روحش} روح القدس تایید کردیم و اگر خدا می‌خواست کسانی که پس از آنان {امت: محمد با روحی از روح الامین و کتابش قرآن} بودند بعد از آن [همه] دلایل روشن که {در قرآن} برایشان آمد به کشتار یکدیگر نمی‌پرداختند، ولی {در مورد تأویل آیات قرآن} با هم اختلاف کردند پس بعضی از آنان کسانی بودند که {به اسلام خالص} ایمان آوردند و بعضی از آنان کسانی بودند که {با انتخاب شریکانی برای خدا} کفر ورزیدند، و اگر خدا می‌خواست با یکدیگر جنگ نمی‌کردند، ولی خداوند آنچه را می‌خواهد انجام می‌دهد (۲۵۳)

۲) سوره بقره (آیه ۲۵۴): يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَّا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵۴﴾ ای کسانی که {به اسلام خالص} ایمان آورده‌اید از آنچه به شما روزی داده‌ایم انفاق کنید پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی است و نه دوستی و نه شفاعتی و {در آن روز کسانی که غیر خدا را برای شفاعت گناهان خود نزد خدا، به ولایت برگزیده‌اند کافرند و} کافران خود ستمکارانند (۲۵۴)

۳) سوره آل عمران (۱۴۴): وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۴﴾ و محمد جز فرستاده‌ای که پیش از او [هم] پیامبرانی {مانند: نوح، هود، صالح، لوط، شعیب، با روح مشترکی از «روح الامین» آمدند و} گذشتند نیست، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود از {دین و} عقیده خود برمی‌گردید و هر کس از {دین و} عقیده خود بازگردد هرگز هیچ زبانی به خدا نمی‌رساند و به زودی خداوند {فرستاده خود را که در سوره بینه وعده داده با روح عیسی مسیح یا «روح القدس»، به شکل بهنام می‌فرستد و در دنیا و آخرت} سپاسگزاران را پاداش می‌دهد (۱۴۴)

یعنی قرآن و انجیل «تناسخ» را تأیید می‌کنند، (انتقال روح از جسمی مرده به جسمی تازه متولد شده) و به تثلیث مورد نظر مسیحیان خط بطلان می‌کشد!

(۲۸) سوره قصص (آیه ۵۲: الَّذِينَ آمَنَّا هُمْ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾: [و برخی از] کسانی که پیش از قرآن کتابشان دادیم همانند یهودیان و مسیحیان چون ببینند روح القدس روح عیسی مسیح وعده خود را که در انجیل داده بود عملی کرده و برای گفتن سخنان ناگفته خود در قرآن، زنده برگشته { به تو و کتاب قرآن بزرگ} ایمان می آورند، (۵۲)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱: الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ) (آیه ۱: کسانی که {با تأویل غلط آیات قرآن} کفر ورزیدند و [مردم را] از راه خدا باز داشتند: {خدا در آخرت} اعمال آنان را تباه خواهد کرد. (۱)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲: وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿۲﴾: و آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند و به آنچه {در محکمت قرآن} بر محمد نازل آمده گرویده‌اند، {البته محکمت} آن خود حق [و] از جانب پروردگارشان است {لذا خداوند به‌نام به‌نام را فرستاد و با تأویل کردن تشابهات قرآن} بدیهایشان را زدود و حال‌شان را بهبود بخشید (۲)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳: ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ﴿۳﴾: این بدان سبب است که آنان که {با اطاعت از تأویل غلط قرآن} کفر ورزیدند، از باطل پیروی کردند و کسانی که {بر آیات تأویل شده در قرآن بزرگ} ایمان آوردند {در حقیقت} از همان حق که از جانب پروردگارشان است پیروی کردند، این‌گونه خدا برای {آگاهی} مردم مثالهایشان را می‌زند (۳)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۴: فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخنتُمُوهُم فَشَدُّوا الوُتَاقَ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿۴﴾: پس چون با کسانی که {با پرستش غیر خدا} کفر ورزیده‌اند {در میدان جنگ} برخورد کنید {دلیرانه نبرد کنید و سعی نکنید} گردن‌ها را بزنید، تا چون {با نبرد عادلانه سردسته} آنان را از پای درآوردید، پس {الشکریان آنان را نیز عادلانه و} استوار در بند کشید، سپس یا منت نهد [و آزادشان کنید] و یا فدیة {و غرامت بگیرید} تا در جنگ اسلحه بر زمین گذاشته شود، این است [دستور خدا] و اگر خدا می‌خواست {آنها را بکشد}، خودش {از ایشان انتقام می‌کشید ولی [فرمان بیکار داد] تا برخی از شما را به

وسيله برخی [ديگر] بيازمايد و كسانی که در راه خدا كشته شده‌اند، هرگز اعمالشان را ضايع نمی‌کند
(۴)

{پس از شاهان هخامنشی: كورش كبير، تقريباً هزار سال قبل از نزول قرآن، بر دستورات خدا آگاه بوده که در جنگها با اسيران خود چنين رفتار درستی کرده! و چنان قانونی نوشته که امروز به عنوان منشور حقوق بشر در سازمان ملل انتخاب شده است!}

(۴۷) سوره محمد (آيه ۵: سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِالْحَمِّ ۝۵: به زودی {خداوند با فرستادن پيامبر موعود سوره بينه با روح عیسی مسیح! و تأويل کردن متشابهات قرآن در كتاب قرآن بزرگ} آنان را راه می‌نماید و حالشان را نيكو می‌گرداند
(۵)

(۴۷) سوره محمد (آيه ۶: وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝۶: و در بهشتی که {خداوند در آيه ۳۵ رعد} برای آنان وصف کرده، {روح} آنان را {با مشخصات علین} درمی‌آورد {و ارواح مجرمان با مشخصات سجین در جهنم خواهند بود}
(۶)

(۴۷) سوره محمد (آيه ۷: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝۷: ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر {فرستاده} خدا را یاری کنید {خداوند نیز} یاريتان می‌کند و گامهائتان را استوار می‌دارد
(۷)

(۴۷) سوره محمد (آيه ۸: وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمُ الْآصْلُ أَعْمَالَهُمْ ۝۸: و کسانی که {به محمد و قرآن و فرستاده موعود و كتاب قرآن بزرگ} كفر ورزیدند نگوئید بر آنان باد و {خداوند قطعاً در زمین} اعمالشان را برباد داد
(۸)

(۴۷) سوره محمد (آيه ۹: ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝۹: اين بدان سبب است که آنان آنچه را خدا {حقیقتاً در قرآن بزرگ} نازل کرده است، خوش نداشتند و [خدا نیز] کارهایشان را باطل کرد
(۹)

(۴۷) سوره محمد (آيه ۱۰: أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝۱۰: مگر در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها بودند به کجا انجامیده است، خدا {آنان را چگونه} زیر و زبرشان کرد، و کافران را نظایر [همین کيفرها در پیش] است
(۱۰)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۱): ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿۱۱﴾: چرا که خداوند مولای کسانی است که {به او و فرستادگانش} ایمان آورده‌اند، ولی کافران را {سرپرست و} مولا ئی نیست (۱۱)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۲): إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿۱۲﴾: خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهایی که از فرودست آنها {امواج انرژی فرشتگان و ارواح همچون} نهرها روان است درمی‌آورد و {اما} کسانی که کافر شده‌اند {در این دنیا بظاهر از زندگی خوبی} بهره می‌برند و همان گونه که چهارپایان می‌خورند؛ {از نعمت های خدا} می‌خورند و {در روز قیامت بعد از حسابرسی} جایگاه آنها آتش است (۱۲)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۳): وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَانَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿۱۳﴾: و بسا شهرها که {ساکنانش} نیرومندتر از {ساکنان} آن شهری بود که تو را {ناجوانمردانه از آن شهر} بیرون راند، که ما {به وقت اجل} هلاکشان کردیم و برای آنها {هنگام حسابرسی در روز قیامت} یار [و یآوری] نبود (۱۳)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۴): أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿۱۴﴾: آیا کسی که {فرستاده موعود خدا و} برحجتی از جانب پروردگار خویش است، چون کسی است که {در آیه ۴ سوره نمل گفتیم} بدی کردارش برای او زیبا جلوه داده شده و {در زمین} هوسهای خود را پیروی کرده‌اند (۱۴)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۵): مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ حَمْرٍ لَّذَّةٌ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿۱۵﴾: مثل بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده {را برای تجسم و تصور مردم ناآگاه از علم و دانش، در آیات قرآن گفتیم: چون باغی است که} در آن نهرهایی است از آبی که [رنگ و بو و طعمش] برنگشته و جویهایی از شیری که مزه‌اش دگرگون نشود و رودهایی از باده‌ای که برای نوشندگان لذتی است و جویبارهایی از انگبین ناب و در آنجا از هر گونه میوه برای آنان [فراهم] است و آمرزش پروردگار {سزاوار} آنهاست. {آیا حال چنین کسی در باغی دل‌انگیز} مانند کسی است که جاودانه در آتش است و آبی جوشان به خوردشان داده می‌شود [تا] روده‌هایشان را از هم فرو پاشد (۱۵)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۶: وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿۱۶﴾ و از میان {ناآگاهان} کسانی اند که به {سخنان} تو گوش می دهند، ولی چون {نفهمیدند} از نزد تو بیرون می روند به دانش یافتگان می گویند هم اکنون چه گفت؟ اینان همانانند که خدا بر دل‌هایشان مهر نهاده است و از هوسهای خود پیروی کرده اند (۱۶)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۷: وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿۱۷﴾ و آنان که {با تحصیل علم و دانش} به هدایت گراییدند، {آمدن تو} آنان را هر چه بیشتر هدایت بخشید و {پاداشی بر} پرهیزگاری‌شان داد (۱۷)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۸: فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ﴿۱۸﴾ آیا [کافران] جز این انتظار می برند که رستاخیز به ناگاه بر آنان فرا رسد، و {چه بسا که بیشترین} علامات آن اینک پدید آمده است، پس اگر [رستاخیز] بر آنان دررسد دیگر کجا جای اندرزشان است (۱۸)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۱۹: فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿۱۹﴾ پس بدان که هیچ معبودی جز خدا نیست و برای گناه خویش آمرزش جوی و برای مردان و زنان با ایمان [طلب مغفرت کن] و {بدان، تنها} خداست که فرجام و مآل [هر یک از] شما را می داند (۱۹)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۰: وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ﴿۲۰﴾ و کسانی که ایمان آورده اند می گویند: چرا سوره‌ای {برای جهاد} نازل نمی شود، اما چون سوره‌ای صریح نازل شد و در آن نام کارزار آمد آنان که در دل‌هایشان مرضی هست مانند کسی که به حال مرگ افتاده به تو می نگرند (۲۰)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۱: طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ﴿۲۱﴾ [ولی] فرمان برداری {از دستورات خدا} و {گفتگو با} سخنی شایسته برایشان {از جهاد} بهتر است و چون کار به تصمیم {گیری و رأی و انتخابات} کشد. قطعاً خیر آنان در این است که با خدا {صادق و رو} راست باشند (۲۱)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۲: فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿۲۲﴾: پس ای مشرکان! آیا امید بستید که چون در انتخابات پیروز شدید و دوباره به حکومت برگشتید مثل گذشته در [روی زمین فساد کنید؟ و خویشاوندیهای خود را با امت، که خدا فرموده مسلمانان برادران یکدیگرند از هم بگسلید (۲۲)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۳: أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ﴿۲۳﴾: اینان همان کسانی که ﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ﴾ را به خانواده محمد منحصر کردند و خدا آنان را لعنت نموده و ایشان را ناشنوا و چشمهایشان را نابینا کرده است [تا آیات ۷۵ انفال و ۵۶ احزاب و ۱ کوثر: برادران دینی بودن مسلمانان را نبینند] (۲۳)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۴: أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿۲۴﴾: آیا به آیات قرآن: [آیه ۷۵ سوره انفال و آیه ۱ سوره کوثر و آیه ۵۶ سوره احزاب] نمی اندیشند یا [اینکه] بردل‌هایشان قفل‌هایی نهاده شده است (۲۴)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۵: إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى لَهُمْ ﴿۲۵﴾: بی گمان کسانی که [تاویل صحیح متشابهات قرآن را دیدند و] پس از آنکه [راه] هدایت بر آنان روشن شد [به حقیقت] پشت کردند [یقیناً] شیطان آنان را فریفت و به آرزوهای دور و درازشان انداخت (۲۵)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۶: ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنَطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿۲۶﴾: چرا که آنان به کسانی که خدا نازل کرده خوش نمی داشتند، گفتند: ما در کار [قرائت و تاویل آیات قرآن] تا حدودی از شما اطاعت خواهیم کرد، و خدا از همداستانی آنان آگاه است (۲۶)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۷: فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿۲۷﴾: پس چگونه [خواهد بود] وقتی که فرشتگان [جان ستان با عذاب] جان‌شان را می ستانند و پشت آنان تازیانه می نوازند (۲۷)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۸: ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿۲۸﴾: زیرا آنان [با انتخاب معبودانی برای خود و پرستش غیر خدا بجای او] از آنچه خدا را به خشم آورده پیروی کرده اند و [با ایمان نیابردن به کتاب قرآن بزرگ] خرسندی [خدا] را خوش نداشتند. پس [خدا] نیز [اعمالشان را باطل گردانید (۲۸)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۲۹: أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ﴿۲۹﴾: آیا کسانی که در دلهایشان مرضی هست پنداشتند که خدا هرگز کینه آنان را نسبت به قرآن بزرگ آشکار نخواهد کرد (۲۹)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۰: وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۰﴾: و اگر بخواهیم قطعاً آنان را به تو می نمایانیم در نتیجه ایشان را به سیمای شان می شناسی و از آهنگ سخن به شغل و سابقه گفتار و کردار آنان پی خواهی برد و خداست که کارهای شما را می داند (۳۰)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۱: وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ و البته شما را می آزماییم تا مجاهدان و شکیبایان شما را باز شناسانیم و گزارشهای شما را رسیدگی کنیم (۳۱)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۲: إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ ﴿۳۲﴾: کسانی که کافر شدند و [مردم را] از راه خدا باز داشتند و پس از آنکه [تاویل صحیح فرستاده موعود خدا را دیدند و] راه هدایت برآنان آشکار شد با پیامبر در افتادند!، هرگز به خدا گزندی نمی رسانند و به زودی [خدا] کرده‌هایشان را تباه خواهد کرد (۳۲)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۳: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۳﴾: ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را اطاعت کنید و از پیامبر اطاعت نمایید و اعمال خود را تباه نکنید (۳۳)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۴: إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَأْتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۳۴﴾: آنان که کافر و مانع راه خدا شدند سپس در حال کفر مردند هرگز خدا از آنان درنخواهد گذشت (۳۴)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۵: فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكُمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۵﴾: پس [در چنین حالتی] سستی نوزید و [کافران ناگاه مشرک را] به آشتی مخوانید که علم و منطق شما حق است و از هر نظر در افکار عمومی مردم شما برترید و خدا با شماست و از [ارزش] کارهایتان هرگز نخواهد کاست (۳۵)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۶: إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾: زندگی این دنیا لهو و لعبی بیش نیست و اگر ایمان بیاورید و {از عذاب در جهنم} پروا بدارید [خدا] پاداش شما را {در زمین و آن دنیا} می دهد و {برای این نعمت و پاداش بهشتی} اموالتان را نمی خواهد (۳۶)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۷: إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَبَخَّلُوا أَصْفَانَكُمْ ﴿۳۷﴾: اگر {خدا} زکات مال { شما را بخواهد و به اصرار از شما طلب کند {قطعاً} بخل می ورزید و {این کار} کینه های شما را برملا می کند (۳۷)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۸: هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿۳۸﴾: ای مردم { شما همان هستید که {در سوره لیل} برای انفاق در راه خدا فرا خوانده شده اید پس برخی از شما {برای انفاق} بخل می ورزند و هرکس بخل ورزد تنها به زیان خود بخل ورزیده و خدا {از شما} بی نیاز است و شما نیازمندید و اگر {از دستورات خدا در قرآن بزرگ} روی برتابید {و از فرستاده موعود که همان عیسی مسیح است و به شکل بهنام آمده حمایت نکنید خدا} جای شمارا به مردمی غیر از شما خواهد داد که مانند شما نخواهند بود (۳۸)

تمام آیات تاویل شده در کتاب «قرآن بزرگ» آیات شاهد و توضیحات علمی دارند لطفاً ببینید.

تاریخ ۱۳۹۸/۰۸/۱۹ پایان سومین نظریه یا حقایقی از قرآن. بنده خدا: بهنام بهنام